

[Hem](#) > ... > [Hitta Rätt Person](#) > [Hitta En Sakkunnig](#) > France

Innehåll inlagt av
Frankrike

Hitta en sakkunnig

Frankrike

I. Förteckningar och register över sakkunniga

Varje appellationsdomstol och den franska högsta domstolen för tviste- och brottmål (kassationsdomstolen) för ett register över sakkunniga.

Domstolar och åklagare kan dock utse vem som helst som de anser lämplig och kompetent. I så fall måste de motivera sitt val.

Förteckningar över sakkunniga offentliggörs på domstolarnas webbplats och särskilt på [kassationsdomstolens](#) och appellationsdomstolarnas webbplats.

För att registreras i en domstols förteckning måste sakkunniga uppfylla följande krav:

- De måste vara under 70 år. I princip måste den sakkunnige vara mellan 35 och 57-58 år för att registreras i en förteckning över sakkunniga.
- De måste vara EU-medborgare.
- De bör inte ha brutit mot reglerna om heder, redlighet och god moral.
- De bör inte ha varit föremål för en disciplinär eller administrativ påföljd som resulterat i avskedande, strykning ur registret, återkallande, indraget godkännande eller indraget tillstånd.
- De bör inte ha varit föremål för personlig konkurs eller någon annan påföljd som föreskrivs i handelslagen.
- De måste under en minimiperiod ha bedrivit verksamhet som är kopplad till deras fackområde.
- De bör inte ha bedrivit någon verksamhet som är oförenlig med det oberoende som nödvändigt för att utföra uppdraget som (rätts)sakkunnig.
- De bör ha bedrivit sin huvudsakliga verksamhet inom domstolens domkrets.

Sakkunniga med översättning som specialitet som ansöker om registrering i en förstainstansdomstols förteckning måste utöva sitt yrke i domstolens lokalområde eller bo i detta område om de är pensionerade.

Den sakkunniges ansökan om registrering undersöks av den allmänna åklagaren och förstainstansdomstolens domare. Beslutet fattas av en grupp av appellationsdomstolens domare.

Sakkunniga måste svära en ed innan de registreras.

För att kunna registreras i kassationsdomstolens förteckning (den nationella förteckningen) måste man ha varit registrerad i en appellationsdomstols förteckning (en regional förteckning) i minst fem år.

Varje sakkunnig som registreras för första gången måste ansöka om omregistrering efter tre år. Därefter måste den sakkunnige lämna in en ny ansökan om registrering vart femte år. I beslutet att inte omregistrera en sakkunnig måste skälen till detta anges. Beslutet kan överklagas.

Sakkunniga kan strykas ur registret efter ett beslut om disciplinära åtgärder från appellationsdomstolens sida. Beslutet kan överklagas.

[Den franska sammanslutningen av sakkunniga](#) har publicerat en uppförandekod.

II. Den sakkunniges kvalifikationer

Sakkunniga måste som regel ha tillräckliga kvalifikationer inom sitt fackområde.

Sakkunniga måste ha yrkeserfarenhet och kunskap om förfaranderegler, särskilt de regler som gäller för sakkunnigförfaranden.

De måste regelbundet fortbilda sig och detta kontrolleras av appellationsdomstolen vart femte år. Fortbildningen av sakkunniga omfattar

- utbildning på deras fackområde som tillhandahålls av yrkesorganisationer,
- utbildningstillfällen om hur sakkunnigförfaranden går till, under ledning av domare och sakkunnigorganisationer.

III. Sakkunnigas arvode

I brottmålsprocesser regleras den sakkunniges arvoden för vissa av de uppgifter som den sakkunnige utför. Inom vissa fackområden kan åklagaren eller undersökningsdomaren begära in anbud och välja det mest fördelaktiga budet. Justitieministeriet bär kostnaderna för sakkunniga.

I tvistemål beräknas arvodet i regel på grundval av antalet timmar som den sakkunnige har lagt ned på målet multiplicerat med en timtaxa, exklusive utlägg och mervärdesskatt.

Domstolen fattar sitt beslut om arvodesbeloppet efter ett kontradiktoriskt förfarande. Hänsyn tas till huruvida utlåtandet lämnades i tid, kvaliteten på sakkunnigutlåtandet och hur noggrant den sakkunnige utfört sitt uppdrag.

Käranden betalar i regel den sakkunniges arvode i förskott. Domstolen får emellertid förordna att båda parter ska betala en del av förskottsbetalningen av dessa kostnader.

I sitt slutliga beslut förpliktar domstolen den förlorande parten att betala den sakkunniges arvode.

Parterna kan få rättshjälp för att täcka kostnaderna för anlitaandet av sakkunniga.

IV. Sakkunnigas ansvarsskyldighet

Den sakkunnige måste ha en yrkesansvarsförsäkring.

Försäkringen omfattar den sakkunniges civilrättsliga ansvar och yrkesansvar, inklusive uppdrag i andra EU-medlemsstater.

V. Ytterligare information om sakkunnigförfaranden

I brottmål kan sakkunniga utses av undersökningsdomaren, den allmänna åklagaren eller av en bemyndigad polistjänsteman (*officier de police judiciaire*: en polistjänsteman som enligt fransk rätt ansvarar för brottsutredningar och som har rätt att häkta misstänkta).

I andra fall utses den sakkunnige enbart av domstolen, antingen *ex officio* eller på en parts begäran.

I tvistemål är ett preliminärt sakkunnigutlåtande inte obligatoriskt. Ett sådant rekommenderas dock och krävs ofta just i tvistemålsprocesser. Den sakkunnige lämnar ett skriftligt slututlåtande. Om den sakkunnige anser att en teknisk expert på ett annat fackområde behöver konsulteras bifogar den sakkunnige den tekniska expertens utlåtande till sakkunnigutlåtandet. Domstolen kan ålägga den sakkunnige att vittna vid en muntlig förhandling om det skriftliga utlåtandet inte utgör tillräcklig grund för domstolens beslut. I slututlåtandet måste varje fråga som ställts av domstolen besvaras och hänsyn tas till alla synpunkter från parterna under sakkunnigförfarandet.

1. Utnämning av sakkunniga

Titeln sakkunnig (*expert de justice*) är skyddad i straffrätten. Den sakkunnige är registrerad i en förteckning som förs av appellationsdomstolarna och högsta domstolen.

Det finns mellan 8 000 och 10 000 sakkunniga i Frankrike.

I tviste-, handels- och förvaltningsmål kan sakkunniga utses under det förberedande förfarandet eller förfarandet före rättegången. I 80 % av fallen anlitas sakkunniga redan före rättegången.

Domstolen utser en sakkunnig när den har behov av teknisk sakkunskap för att lösa en tvist. Domstolen får utse den sakkunnige på eget initiativ (*ex officio*) eller på begäran av en av parterna. Domaren avgör vilken part som ska stå för förskottsbetalningen av den sakkunniges arvode.

Parterna får föreslå en sakkunnig men det är alltid domstolen eller den allmänna åklagaren som avgör vilken sakkunnig som ska utses. Såvida inte särskilda skäl anförs ska den sakkunnige väljas från en förteckning som upprättats av en appellationsdomstol.

I tvistemål är parterna mycket delaktiga i den sakkunniges verksamhet. De måste samarbeta och uppfylla den sakkunniges alla önskemål om handlingar. De kan ställa frågor direkt till den sakkunnige i ett kontradiktoriskt förfarande och kräva att den sakkunnige kommenterar deras anmärkningar. Begränsningarna är större i brottmålsprocesser, där den sakkunniges arbete är starkt beroende av den domare eller åklagare som utsåg honom eller henne.

2. Förfarande

Följande är de viktigaste rättsakterna om sakkunniga i Frankrike:

- Straffprocesslagen och civilprocesslagen.
- *Lag 71-498 av den 29 juni 1971 om sakkunniga*, som ändrats flera gånger, särskilt den 18 november 2016.
- *Dekret av den 23 december 2004*, som ändrats flera gånger.

Sakkunniga får ha kontakt med parterna under förfarandet men måste följa principen om kontradiktoriska förfaranden. Undantag gör för läkarsekretess eller affärshemligheter.

Sakkunnigutlåtanden behöver inte vara uppbyggda på något särskilt sätt, men det finns initiativ för att täppa till denna lucka.

I utlåtandet måste den sakkunnige dock

- i detalj redogöra för sina argument,
- ange vilka handlingar som han eller hon grundar sitt utlåtande på,
- bemöta parternas utsagor,
- tillhandahålla en komplett förteckning över de handlingar som de har mottagit.

När domstolen har begärt ett preliminär utlåtande skickar den sakkunnige utlåtandet till parterna för att inhämta deras synpunkter.

I brottmål måste den sakkunnige delta i förhandlingen. I tvistemål kan domstolen be den sakkunnige att delta i förhandlingen.

Domstolen kan ålägga den sakkunnige att utarbeta ett kompletterande utlåtande, t.ex. efter att parterna har kommenterat utlåtandet och ställt kompletterande frågor.

Domstolen kontrollerar hur den sakkunniges undersökning fortskrider. Denna uppgift anförtros en särskild domare vid förstainstansdomstolarna.

Den information som presenteras här samlades in inom ramen för projektet "Hitta en sakkunnig" och kommer från de kontakter i varje land som valts ut av [European Expertise & Experts Institute \(EEI\)](#).

■ Senaste uppdatering: 10/09/2020

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.